

Publicerad 2007-05-15 21:26 av SvaldAvEvigheten

Kronisk tomhet

Jag bär på en känsla
Svår att beskriva
Och förnimma

Men likväl finns den där
Gnagande som en mask äter upp en frukt
Långsamt äts man upp inifrån

Hur jag än försöker
Lyckas jag inte döda känslan
Ens med ett bländande leende
Och gnistrande tankar i morgonsolen

Jag tänker på vackra ting i livet
Så som att älska och bli älskad
Ändå växer hålet i min själ

<I>större, större

Jag lider av kronisk tomhet
Kan ingen hjälpa mig?
Jag lider av kronisk tomhet
Snart är jag uppäten

hålet tar över, känslor försvinner

Jag vill leva!
Jag vill känna värmen av solen
Varsamt smeker min kind
Jag vill känna igen,
ty jag vill känna lycka och sorg och allt där emellan

Verkligen. Jag vill det.

Jag vill må så där bra
Som man gör när man håller sin hand i den man älskars
Eller när man går en morgonpromenad
Välkommnar leende den nya dagen,
Solen, fåglarna och livet

<I>Jag vill känna igen...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SvaldAvEvigheten med Poeter.se id #16304 innehar upphovsrätten